

De lleis, furs i aforats

No hi ha dia que no aparegui un nou cas de corrupció d'algun polític que contribueix a reforçar la idea, falsa, d'aquells qui diuen que tots els polítics són corruptes, com ahora aprofundeix en el distanciament entre els ciutadans i les institucions, i en general de la política. Certament que no contribueix a millorar aquesta imatge la notícia dels milers d'aforats que hi ha a l'Estat espanyol.

Política significa, seguint al filòsof grec Aristòtil, allò que es refereix a la ciutat, que per derivació s'ha entès tot el que fa referència a l'organització de les relacions entre els ciutadans i per tant tota persona participa de la política. Diríem, en altres paraules, que la política és l'atenció a la vida del poble. Des d'aquell segle V aC. al dia d'avui les utilitzacions i connotacions d'aquesta paraula han estat innumbrables fins a perdre en massa casos la idea essencial de servei a totes les persones del poble, de la ciutat, de l'estat o del planeta sencer.

La política hauria de tenir la funció d'evitar els abusos d'uns sobre d'altres, però molt aviat incorporà les diferències, les jerarquies i els privilegis. Per això les lleis poden contribuir a ordenar i equilibrar les relacions, però també a consolidar-ne les desigualtats segons qui les imposi, qui se'n serveixi. Per tot plegat és essencial veure on es fan les lleis i amb quina autoritat. L'explicació ve a tomb per entendre millor què vol dir aforat i per què n'hi ha d'haver.

Aforat, doncs, és aquell qui s'acull a un fur. El fur és la llei especial que distingeix un territori o un grup de persones però que en realitat estan sota un mateix marc legal. Serveixin d'exemple els territoris forals bascos que, primer dins de la Corona de Castella i ara dins de l'Estat espanyol, tenen unes lleis pròpies que els han permès justificar el concert econòmic. Catalunya en canvi no ha tingut furs, encara que de vegades es digui, perquè disposava de lleis pròpies fins el 1714, les havien fet i aprovat les corts catalanes i no hi havia cap altre marc legal superior.

Si el fur significa diferència respecte d'altres, aforat és aquell qui es distingeix de la resta perquè s'acull a un fur particular. En el cas que ens ocupa, els aforats només poden ser jutjats pel Tribunal Suprem i no pel jutge que toqui com qualsevol ciutadà. La raó és simple, s'entén que la justícia no deu ser ben bé igual per a tothom i que segons qui ha de tenir un tractament particular. Entre els aforats hi tenim una part important de polítics.

Si realment es creu que la política ha de ser concebuda com un servei, deu ser també exigible als polítics la condició de la responsabilitat personal com a gestors i administradors dels interessos i dels béns públics. Que hi hagi tribunals especialitzats en jutjar el que es deriva de l'exercici dels càrrecs polítics pot justificar-se per la particularitat d'aquella funció, però que és plantejats com una mesura de defensa a l'empara d'un tribunal que pot ser més mediatitzat des de les mateixes institucions polítiques resulta un element més per dubtar de la disponibilitat d'oferir la plena responsabilitat personal.

En el temps que correm, aforats i aforament sonen a aquella dita llatina que traduïda seria "una excusa no demanada és una manifestació d'acusació".

Jaume Dantí i Riu

Asinfor Informàtica, SL

Les millors marques, al millor preu!

Tel. 93 844 99 80

VENDA I REPARACIÓ D'ORDINADORS, PORTÀTILS, TPV'S, IMPRESSORES...

Manteniment informàtic

Consumibles impressora

Programació editada i a mida

Internet

www.asinfor.cat

Botiga Online

comercial@asinfor.cat

Cr. Josep Tarradellas / Pg. Francesc Macià (Pkg. Banc Sabadell) Santa Eulàlia de Ronçana